L'Edat mitjana

L'Edat mitjana va començar a Espanya amb la creació del regne visigot. Més tard, va ser envaït per musulmans.

El regne visigot

Cap a l'any 400, l'imperi romà estava afeblit i va ser atacat pels pobles germànics, que procedien del nord d'Europa i als quals els

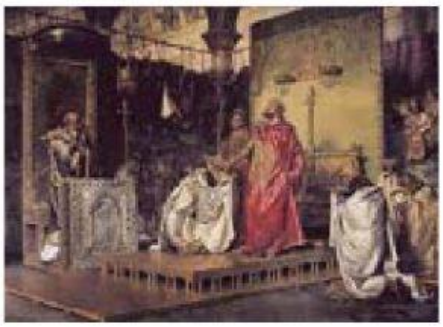

romans deien bàrbars. Alguns, com els visigots, van envair Hispània. Els visigots van adoptar la llengua, la religió i les lleis dels hispans. Vivien en llogarets i les seves cases eren senzilles. Es van dedicar a l'agricultura i la ramaderia. Eren experts en la fabricació d'objectes amb pedres i metalls preciosos.

La conquesta musulmana

LIVEWORKSHEETS

L'any 711, un petit exèrcit de musulmans va arribar des del nord d'Àfrica i va envair tota la Península. Els musulmans van anomenar a aquest territori Al-Àndalus. Van establir la seva capital a Còrdova.

Primer, Al-Àndalus va ser un emirat que depenia d'Àsia. Després, va ser un emirat independent i per últim va adoptar el títol de califa i va va durar fins a 1.031.

Còrdova es va convertir en una de les ciutats més poderoses i importants de l'època. En ella vivien metges, poetes, astrònoms, filòsofs i músics.

Els musulmans van introduir els seus costums, les seves lleis i la seva religió, que era l'Islam. La majoria de la població vivia en ciutats i es dedicava al comerç i a l'artesania.

LIVEWORKSHEETS

La formació dels regnes cristians

Després de la invasió musulmana, els cristians es van refugiar en el nord de la Península i els Pirineus; i es van organitzar en petits regnes i comtats.

Durant gairebé vuit segles (711-1.492), els regnes cristians van lluitar contra Al-Àndalus. Però també van mantenir relacions comercials, van conèixer els seus costums i van viatjar pel seu territori.

El final de l'Edat Mitjana

Del califat al regne de Granada

A partir del segle XI, els regnes cristians van conquistar molts territoris musulmans. L'any 1.031, el califat de Còrdova es va dividir en petits regnes de taifes. Aquests

LIVEWORKSHEETS

regnes estaven enfrontats i els reis cristians van aprofitar la seva feblesa per a reconquerir-los el 1212.

Només va romandre un petit territori musulmà: el regne de Granada.

La consolidació dels regnes cristians

Amb el pas del temps els regnes i comtats cristians es van unir i guanyant territoris als musulmans. Es van crear: la Corona d'Aragó, la Corona de Castella, el Regne de Portugal i el regne de Navarra.

La conquesta del regne de Granada

En el segle XV, final de l'Edat mitjana , només quedava en la Península un territori musulmà: el

LIVEWORKSHEETS

regne de Granada. Va destacar per la bellesa de les seves construccions i pel gran desenvolupament cultural.

Però les lluites internes ho van afeblir i els Reis Catòlics ho van conquistar en 1.492.

La Vida en els Regnes Cristians

La societat

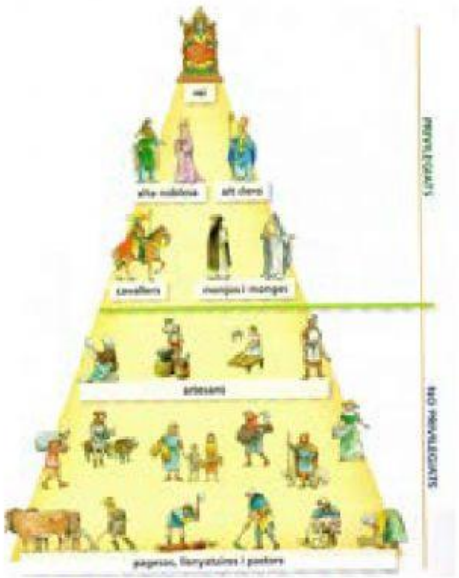

Hi havia dos grans grups socials: els privilegiats i els no privilegiats.

Els privilegiats. Estava format pels nobles i el clergat. Posseïen la major part de les terres, ocupaven els càrrecs del govern i no pagaven impostos. Els nobles vivien als castells. El clergat format pels monjos i monges, que vivien en els monestirs; i els sacerdots i els bisbes que atenien les esglésies.

Els no privilegiats. Estava format pels pagesos, els artesans i els comerciants. Pagaven impostos. Els pagesos eren el grup més nombrós, vivien en llogarets situats al voltant d'un castell, i conreaven les terres dels nobles. Els artesans i els comerciants vivien a les ciutats.

Les ciutats

Estaven envoltades de muralles i les portes que es tancaven a les nits. S'organitzaven en barris. Els carrers eren estrets i les cases de fusta. Tenien una gran plaça, on se situava l'Ajuntament i la catedral; i on els

LIVEWORKSHEETS

comerciants venien els seus productes. Vivien els comerciants i els artesans.

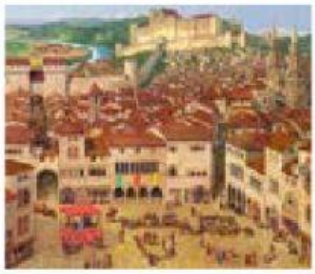

Els artesans del mateix ofici s'agrupaven en gremis i solien tenir els tallers en el mateix carrer. Cada gremi controlava la qualitat i el preu dels seus productes. En algunes ciutats es van fundar universitats, com a Palència, Salamanca o Valladolid.

L'art

Els grans edificis, com les esglésies, els monestirs i els palaus, es van construir en dos estils: romànic i gòtic.

L'estil romànic va ser un estil artístic predominant a Europa en els segles XI, XII i part del XIII. Els edificis tenien poca altura i uns murs de pedra molt gruixuts, amb molt poques finestres. L'interior era fosc i les portes i finestres tenien forma d'arc de mitja circumferència.

L'estil gòtic. Va començar a desenvolupar-se a partir del segle XIII. Els edificis eren alts, amb murs prims, amb grans portes i finestres acabades en arcs apuntats. Les finestres es decoraven amb vidrieres.

El camí de Sant Jaume

En el segle IX, es va descobrir la tomba de l'apòstol Jaume a Compostela i es va construir sobre ella una església que la gent visitava. La ruta que portava als pelegrins va començar a conèixer-se com al camí de Sant Jaume.

LIVEWORKSHEETS

Omple aquest quadre de doble entrada amb els elements que et demana

REGNES	ANYS	TERRITORI	HABITATGES	DEDICACIÓ
VISIGOTS				
CRISTIANS				

Relaciona aquestes característiques amb cada estil artístic:

Els edificis tenien poca altura

Murs de pedra molt gruixuts

Els edificis eren alts — L'estil romànic

Murs prims

Les finestres es decoraven amb vidrieres.

Molt poques finestres — L'estil gòtic

L'interior dels edificis era fosc

Les portes i les finestres amb d'arc de mitja circumferència

Tenien grans portes i finestres acabades en arcs apuntats

LIVEWORKSHEETS